

פרשת שלח לך

נושא השבוע: דברים שמזכירים לי

מה בפרשה

- **סיפור המרגלים** – משה שלח שנים עשר אנשים מראשי העם לתור את הארץ. בשובם הם מביאים מפירותיה ומודיעים שהארץ פורייה, יחד עם זאת הודיעו עשרה מן המרגלים כי לא יוכלו לכבוש אותה בגלל תושביה החזקים. רק שניים - כלב ויהושע האמינו בכוחו של העם וניסו לעודד אותם. בני ישראל האמינו לדברי הדיבה של עשרת המרגלים והתאוננו על משה ואהרון. הם אמרו שטוב להם למות במדבר מאשר להמשיך בדרכם לארץ כנען ואף הביעו רצונם לשוב למצרים. בתגובה לכך רצה ה' להשמיד את העם אך בזכות תפילת משה החליט רק להענישם. העונש – עיכובם במדבר ארבעים שנה עד שימות דור המדבר.
- **מצוות שונות** – דיני מנחות ונסכים המלווים את קורבנות הבהמה, מצוות הפרשת חלה מהעיסה, וקורבנות במקרה של שגגת העדה.
- **סיפור המקושש** – אדם שקושש עצים בשבת נידון לרגימה באבנים.
- **פרשת ציצית** – מצוות עשיית ציצית על כנף הבגד עם פתיל תכלת.

נושא השבוע

בני ישראל נצטוו לעשות להם **ציצית** על כנפי בגדיהם ולתת על ציצית הכנף פתיל תכלת. יתכן שהמילה ציצית במקורה - **מקלעת** של חוטים שזורים לנוי ולקישוט - מלכים ואצילים בימי קדם נהגו לקשט את שולי בגדיהם בגדילים ופתילים מסוגים שונים. כנראה כוונת התורה היתה **לחייב** את בני ישראל במנהגי אצילות. בתורה שבעל פה נמסרה הנחיה כיצד להכין את הציצית מחוטים מיוחדים ובשזירה מיוחדת. כוונתה המפורשת של המצווה היא **הזכרון**. ראיית הציצית תוביל את האדם הנושא אותה על בגדו לזכור ולקיים את כל מצוות ה' כמו במצוות התפילין ומצוות המזוזה שלא נועדו לשם עצמן אלא להוות **תזכורת** לאדם לקיים את המצוות שיובילו לקיומה של חברה תקינה.

לרבי פרידא היה תלמיד, שהיה צריך ללמוד כל דבר ארבע מאות פעמים עד שלמד.

יום אחד, כשישב רבי פרידא עם תלמידו ללמוד, ביקשו מרבי פרידא שיבוא לדבר מצווה. הסכים – והמשיך ללמוד עם התלמיד, אך הפעם, גם לאחר שחזרו על הלימוד

ארבע מאות פעם – לא למד! שאל אותו רבי פרידא: מה השתנה הפעם?

ענה התלמיד: מאותו זמן שאמרו לאדוני שרוצים שילך לדבר מצווה – הסחתי דעתי, וכל רגע אמרתי: עכשיו ילך הרב, עכשיו ילך הרב, ולכן לא הצלחתי להתרכז בלימוד.

אמר לו רבי פרידא: אם כן, התרכז עכשיו – ואלמד אותך.

חזר ולימד אותו ארבע מאות פעם נוספות – ורק אז הבין התלמיד.

(על-פי תלמוד בבלי מסכת עירובין דף נ"ד עמוד ב)

באורי מילים:

דבר מצווה = עזרה בדבר חשוב שהוא מצווה.

הסחתי דעתי = לא התרכזתי.

קריאת המדרש ודיון

מדרש זה עוסק בלימוד של חומר עד להבנתו והפנמתו. אנו תרגמנו את המונח הארמי המקורי "למד" במשמעות של הבנה וזיכרון.

ניתן לשאול: מה אתם צריכים לעשות כדי לזכור את הלימוד? כיצד אתם לומדים למבחן? לכל תלמיד – השיטות שלו.

מה היה צריך לעשות התלמיד של רבי פרידא כדי לזכור את חומר הלימוד? לחזור על החומר ארבע מאות פעם! ניתן לשאול את התלמידים: האם אתם הייתם מסוגלים לעשות זאת? זה קשה מאד! אך לאותו תלמיד היה כוח רצון, הוא למד עד שזכר, ולא התייאש.

המסר העיקרי מסיפור זה הוא בדבר ערכם של הלימוד וכח הרצון. צריך להדגיש ש"ללמוד למבחן רק 10 דקות!" – אינה סיבה לגאווה, החשיבות היא בתוצאה ובלימוד ואם יש צורך ללמוד יותר – יש לעשות זאת על מנת להגיע להישגים.

מסר נוסף חשוב בסיפור הוא כמובן שבח לסבלנותו והתמדתו של המורה – מעודד ומעורר מחשבות....

מ
ד
ר
ר
ש

